

BRUSSELS nieuws

België/Belgique
P.B. - P.P.
9099 Gent X 1/1342
P608433

Tijdschrift voor een
democratisch en leefbaar Brussel

■ In de greep
van de crisis

Koopkracht daalt

Lees blz 3 tot 7

Interview met
Dominiek Lootens
Brussels parlements lid

Lees blz 10 tot 13

■ Inhoud

3 Editoriaal

4 Er is een
andere weg

6 Nieuwe
politiek

8 Kerk en stad

10 Vraaggesprek
met Dominiek
Lootens

14 Gemeenteraad
ontaardt in
scheldpartij

16 Petitie “De VRT
moet blijven.”

17 Lijsttrekkers

18 Hoe overleven
in een
islamitische
samenleving?

20 Vlaamse soli-
daire Vakbond

22 Nog meer
straffeloosheid

24 Prijsvraag

■ Ommekeer

We zitten in economisch zwaar weer, dat zal niemand zijn ontgaan. Wereldwijde crisis, euro-crisis, landen op de rand van het failliet,... en nog meer onheil. Ook in ons land ondervinden we de gevolgen, de welvaart gaat achteruit en bij de mensen groeit de onzekerheid. De -met zoveel moeite gevormde- regering verschuilt zich achter het internationale karakter van de problemen en zoekt haar toevlucht in ondeugdelijke maatregelen. Belastingverhogingen en halfslachtige bezuinigingen zijn het enige waarmee de regimel politici voor de dag kunnen komen. Dergelijk beleid zal niet veel uithalen.

België is wereldtop qua belastingdruk. Voor die enorme belastingen krijgt de burger bitter weinig terug. Onze infrastructuur is erbarmelijk, hoge loonlasten verstikken werkgelegenheid en economie, pensioenen en uitkeringen zijn laag, veel mensen leven in armoede en nog meer (zelfs werkende) mensen zitten op de rand van de armoede, ...

De citroen is tot de laatste druppel uitgeknepen en kennelijk wil men hem nu dóódknijpen. De gevaarlijke waanzin moet stoppen en er moet werk worden gemaakt van een ernstig en doeltreffend crisisbeleid. Het kan wel degelijk anders. Als enige sociale volkspartij stelt het Vlaams Belang de welvaart en het welzijn van ons volk voorop.

Onze economische basis is goed, onze mensen zijn productief en goed opgeleid,

in vele sectoren staan we aan de spits en ons land is een Europees en internationaal knooppunt. Met zulke troeven in handen kunnen we veel beter doen dan nu het geval is. We moeten af van het huidig verstikend en welvaartsvernietigend beleid.

We zijn - terecht - trots op onze sociale zekerheid die zou moeten waarborgen dat niemand uit de boot valt. Helaas hebben de systeempolitici gemeend dat wij het OCMW van de hele wereld moeten worden. Zo kan het dat allerlei exotische lieden zonder hier ooit te hebben gewerkt of iets te hebben bijgedragen rijkelijker steun ontvangen dan zeer veel gepensioneerden die het, na een arbeidzaam leven, met een aalmoes moeten stellen. Dit moet stoppen.

Men kan ons niet verwijten dat we met een negatief verhaal komen. Het negatieve verhaal is immers eigenhandig en met de inkt van hun wanbeleid geschreven door socialisten, liberalen en christendemocraten. Het Vlaams Belang stelt daar een positief project tegenover. Als de crisis een ding duidelijk maakt, dan is het wel dat er een ommekeer moet komen. Een gezonde politiek voor een gezonde samenleving.

*Frédéric Erens
Voorzitter Vlaams Belang
Brussel-19*

■ Er is een andere weg

Aan de huidige economische rampspoed komt maar geen einde. De onzekerheid is groot en blijft aanzwellen. De angst voor de toekomst slaat om zich in. In dit gure klimaat blijven de klassieke politici zweren bij hun oude recepten die er door hun ondeugdelijkheid mede voor hebben gezorgd dat we ons vandaag in zo'n toestand bevinden.

Socialistisch sloopwerk

Bij monde van hun voorzitter, Bruno Tobback, schreeuwen de socialisten nu moord en brand over de bankencrisis en het wilde kapitalisme. Ze vertellen er niet bij dat decennialang socialistisch beleid onze economie (en onze maatschappij) fundamenteel ongezond heeft gemaakt. Het is door dat gebrek aan weerstand dat de crisis zoveel schade kan aanrichten.

Brussel is een “goed” voorbeeld van het socialistische sloopwerk. Lang voor sprake was van de huidige crisis waren Gewest en gemeenten al in diep verval. Geldverslindende overheid, belastingdruk, schuldenlast, torenhoge werkloosheid deden de Brusselse economie kreunen. Slechte infrastructuur en losgeslagen criminaliteit

maakten/maken het plaatje nog donkerder. Rechtstreekse verantwoordelijken: de socialisten en hun meelopers.

Zwakke schakel

De andere politieke families hebben geen betere rol gespeeld. De liberalen zijn liberaal wanneer het hun en hun vriendjes uitkomt en socialistisch voor de rest en de christen-democraten zijn dé grote schulden van het decennialange wanbeleid en de dramatische ontsporing van de staatsfinanciën. Ondanks onze vele troeven en onze grote arbeidsproductiviteit zijn wij hierdoor een van de zwakste landen van Europa geworden. Bij elke crisis of verergering van de crisis wordt daarom al vlug angstig in de richting van ons land gekeken.

Zware prijs

Nu de gevolgen niet langer kunnen worden weggemoffeld wordt duidelijk dat de bevolking een zware prijs zal moeten betalen voor het wanbeleid en voor de crisis. De uitverkoop van onze strategische sectoren, het rechthouden van de banken, de verstikkende belastingdruk die nóg zal toenemen,... Onze welvaart wordt bedreigd. In het leven van alledag kan iedereen merken dat onze koopkracht wordt aangetast. Levensmiddelen en andere basisproducten zijn hier tot 30% duurder dan in onze buurlanden en de energieprijzen zijn bij de allerhoogste in Europa (en worden daarbovenop aan het luxetarief belast.) Dit is schandalig.

Ommekeer

Het huidige vermolmd beleid moet radicaal worden omgegooid als we niet helemaal in het moeras willen verzinken. De voornaamste en noodzakelijkste politieke mentaliteitswijzing is dat het volksbelang terug op de eerste plaats komt. Het veiligstellen en bevorderen van de welvaart en het welzijn van ons volk moeten centraal staan in elk beleid. Dat is geen idealisti-

sche droom, maar een politieke keuze. Een keuze voor een echt sociaal beleid, een keuze voor een echt economisch herstel -zelfs en vooral in moeilijkeren tijden. Er is geen ruimte en geen tijd meer om de bestaande negatieve politiek voort te zetten.

Maatregelen

Het Vlaams Belang vindt dat veel problemen wel degelijk kunnen worden aangepakt. Als sociale volkspartij wil het een doortastend beleid voeren.

De overheid moet zorgen voor een klimaat waarin het gunstig werken en ondernemen is, dit kan door belangrijke en gerichte belastingverlagingen (met name op arbeid), het afschaffen van belemmeringen (overreglementering, pestbelastingen) en het afslanken van het overheidsapparaat. Ook moet er een echt verankeringsbeleid komen, zeker voor strategische sectoren zoals energievoorziening, om onze zelfbeschikking te bewaren en te vergroten. Op het sociale vlak moeten rechtvaardigheid en welzijn de belangrijkste overweging worden. Niet langer mag onze solidariteit worden ondergraven door een "OCMW-van-de-wereld"-beleid waardoor bijvoorbeeld illegalen in de watten worden gelegd en kwetsbare mensen uit onze eigen samenleving tot armoede worden veroordeeld.

Met dergelijke maatregelen raken we al een heel eind op weg. De beste garantie voor welvaart en herstel is een vrije en solidaire maatschappij. Het is die maatschappij waarvan het Vlaams Belang de voorstander en verdediger is.

Filip De Man
Volks-
vertegenwoordiger

■ Hoog tijd voor een nieuwe politiek

Crisis, sociale onrust, stakingen... het gaat niet goed – zoveel is duidelijk. Terwijl de vakbonden het land platleggen is een regering geïnstalleerd die vastbesloten lijkt om het wereldrecord belastingdruk te vestigen.

Rampzalig

De huidige wereldwijde crisis heeft zijn wortels in de bankencrisis en men doet het uitschijnen alsof het gaat om een oncontroleerbare uitwas van wilde, globale speculatie. Ten dele is dat waar, maar ook de overheden hebben boter op het hoofd,

de Europese sociaal-democratie niet in het minst en de landen met een sterk socialistisch bewind -zoals het onze- in het bijzonder.

Het is overbekend dat het model van hoge belastingen en een ontaarde sociale zekerheid rampzalig is en alle levenskracht uit

de economie zuigt. Als daar een globale crisis bovenop komt, stort, bij gebrek aan weerstand, alles in elkaar, zoals bewezen wordt in Griekenland.

Verstrengeling

In ons land is het overduidelijk hoezeer de politieke wereld met de nare randjes van de financiële sector verstrengeld is. De burger mag opdraaien voor de catastrofes van Dexia, de gemeentelijke Holding, Ethias en Arco (de bank van de christelijke vakbond). Aan het hoofd van deze zogenaamde privé-maatschappijen vinden we sinds jaar en dag een keur van politici terug, onder wie een Di Rupo die ons nu met belastingen gaat overladen. Hetzelfde geldt voor de Dehaenes en de Stevaerten van deze wereld. Financieel gewin is blijkbaar het enige wat bepaalde oud-politici drijft.

Wie betaalt?

Verantwoordelijkheid opnemen is er uiteraard niet bij, de factuur wordt doorgeschoven naar de bevolking. Consumptie en nutsvoorzieningen zijn duizelingwekkend duur, arbeid wordt torenhoog belast (met hoge werkloosheid tot gevolg), meer dan ooit wordt op de bezittingen van de mensen gejaagd en wordt een klimaat geschapen dat de basis -handel en ondernemen van de welvaart wegslaat.

In plaats van de crisis te bestrijden, wordt op deze manier de crisis bestendigd, tot het laatste greintje vitaliteit van de samenleving zal zijn vernietigd.

Schoon schip

Het is tijd om schoon schip te maken. De negatieve spiraal moet worden doorbroken. Dat kan alleen door te kiezen voor een nieuwe politiek. Het Vlaams Belang bestrijdt de politiek-morele corruptie en het maatschappelijk verval en biedt een realistisch en positief alternatief. De huidige situatie is namelijk geen blind noodlot, maar het gevolg van onbehoorlijk beleid en onzindelijk politiek gedrag. Het Vlaams Belang kent geen ideologische taboes en stelt het belang van de gewone mensen boven alles.

We staan voor een sociale en vrije samenleving. Mirakeloplossingen zijn er niet, maar een goed beleid kan veel saneren en een heropleving in de steigers zetten. Arbeid en ondernemen kunnen van veel lasten worden bevrijd, politiek-financiële en maatschappelijke wanpraktijken kunnen en moeten worden bestreden. De politiek moet aan het volk worden teruggegeven en moet berusten op verantwoordelijkheid en zorgvuldigheid. Niet de burger moet de crisis betalen, de crisis moet worden teruggedrongen door een stimulerend en bevrijdend beleid.

**Bart Laeremans,
Senator**

■ Kerk en stad

Het onderhoud van veel kerken weegt als een loden last op kerkelijke en burgerlijke overheden. Met een steeds kleiner wordend aantal gelovigen lijkt het ook “onrendabel” om nog zoveel kerken open te houden. Zo komt het dat kerken een nieuwe bestemming krijgen, gesloten en in, sommige gevallen, zelfs gesloopt worden.

Sint-Katelijne: opschudding

In Brussel ontstond opschudding toen het voornemen bekend werd om de Sint-Katelijnekerk te ontwijden en tot een marktplaats om te vormen. Een petitie tegen de sluiting vergaarde binnen de kortste keren enkele duizenden handtekeningen.

De Kerk zal er natuurlijk wel voor zorgen dat de gelovigen elders terecht kunnen en de overheid zal de instandhouding van het gebouw wel ter harte nemen. Het probleem dat iedereen aanvoelt ligt echter bij de symboolwaarde van een dergelijke kerksluiting. Als het gaat om een stedelijk en historisch belangrijk monument zoals Sint-Katelijne zal die symboolwaarde des te groter zijn.

Kwalijke evolutie

Maar er is ook een minder zichtbare evolutie. De komende jaren zouden er nog een dertigtal andere Brusselse kerken dichtgaan. Die zijn zeker niet allemaal opvallend of architecturaal waardevol en zullen dus in grotere stilte worden “herbestemd”. En zo verdwijnt, meer nog dan een patrimonium, een hele fysieke en sociale werkelijkheid. Wat komt in de plaats?

Brussel verandert en vaak niet ten goede. Verwording, verarming, verruwing, vervuiling en vervreemding nemen zienderogen toe. Het opdoeken van kerken ligt in de lijn van deze ontwikkeling.

Dat gebeurt bovendien tegen een achtergrond van groeiende islamisering waarbij in onze stad tal van moskeeën in de steigers wordt gezet.

Van kerk naar groentenmarkt: het is maar een kleine stap |

Bewaren en koesteren

Onze Brusselse kerken zijn niet alleen gebedshuizen en eventueel belangwekkend erfgoed, zij maken deel uit van het wezen en weefsel van onze stad. Dat is een overweging die kerkelijke en burgerlijke overheden ook moeten maken. Met kerksluitingen mag zeker niet lichtzinnig worden omgesprongen.

Integendeel, onze kerken moeten zoveel mogelijk worden bewaard en gekoesterd. Zelfs als er geen andere mogelijkheid dan herbestemming is, dient dat op respectvolle wijze te gebeuren. Waardevolle kerkelijke kunst en liturgische voorwerpen prijken in musea en worden ook niet zomaar te grabbel gegooid. Een even zorgvuldige benadering van kerkgebouwen is nodig,

zeker omdat zij herkenbaarheid en zelfbewustzijn aan de stad geven. Zeker in onze tijd is dat een groot goed.

Wouter van den Meersch
Hoofdredacteur
Brussels Nieuws

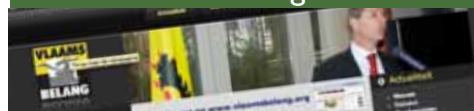

Meer weten over het
Vlaams Belang in Brussel?

Tel.: 02/219 37 79

Fax: 02/219 78 76

www.vlaamsbelangbrussel.be

■ De kracht van een overtuiging

Brussels Nieuws sprak met Brussels volksvertegenwoordiger Dominiek Lootens

Brussels Nieuws: Dominiek, kan je jezelf even kort voorstellen aan onze lezers?

Dominiek Lootens: Als tiener reeds was ik gebeten door het politieke virus, en door de strijd van de Brusselse Vlamingen om hun rechten in hun eigen hoofdstad af te dwingen. Ik werd als student dan ook actief bij de Nationalistische Studentenvereniging (NSV), om daarna aan te sluiten bij het toenmalige Vlaams Blok. Vlaams Blok was voor mij toen de enige aanvaardbare keuze, aangezien de Volksunie – net zoals nu de NVA – omwille van de postjes bereid was de Brusselse Vlamingen uit te verkopen. In 1995 werd ik de eerste maal verkozen in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, en ik zetel nu nog steeds voor Vlaams Belang in het hoofdstedelijk parlement. Daarnaast ben ik ook reeds jarenlang gemeenteraadslid in Jette.

Brussels Nieuws: Nochtans lezen we over jou en het Vlaams Belang zo goed als niets in de pers. Doe je daar dan zo weinig in het parlement?

Lootens: Zeker niet. Wanneer je de objectieve cijfers zou bekijken, zoals die

bijvoorbeeld jaarlijks gepubliceerd worden in het jaarverslag van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, dan merk je dat het Vlaams Belang daar de meest actieve partij is. Wanneer we kijken naar plenaire zittingen van de VGC, stellen we vast dat ik daar het afgelopen jaar 21 vragen en interpellaties achter mijn naam heb staan. Bij Open VLD, dat de rode lantaarn draagt, is dat slechts een gemiddelde van 3 vragen en interpellaties per raadslid.

Meer nog, er is zelfs geen enkele politieke fractie die in haar geheel méér vragen en interpellaties indiende, dan ik alleen. Ik neem mijn parlementair werk ernstig. Ik ben één van de amper negen raadsleden die deelnam aan alle stemmingen. De bedenkelijke eer voor de rode lantaarn is daar voor Johan Demol (Vlaamse Demo-

craten) die slechts aan 60% van de stemmen deelnam.

Brussels Nieuws: waarom lezen we daar dan niets over in de pers?

Lootens: Tja, dat moet je aan de journalisten vragen. Sommige politici komen al uitgebreid in de pers wanneer ze bij wijze van spreken een paar nieuwe schoenen kopen. Anderen, zoals ik, mogen keihard werken in het parlement; geen haan of journalist die er naar kraait. Neem nu een blaadje zoals *Brussel Deze Week*. Dat blaadje wordt betaald met belastinggeld, en dus zou men mogen verwachten dat het op zijn minst objectief en correct nieuws brengt. Niet dus. *Brussel Deze Week* is louter een propagandavod van de traditionele machtspartijen. Al laat Vlaams Belang morgen de regering vallen, dan nog zal een blaadje als *Brussel Deze Week* daar niet over berichten.

Zal ik je eens een voorbeeld geven? Onlangs nog hield ik in het parlement een

interpellatie over de sirenes van politie- en brandweerwagens, die 's nachts soms nodeloos de mensen uit hun slaap houden. En wie wordt daar dezelfde dag nog over geïnterviewd op Radio 2? NVA'er Paul De Ridder, die mocht komen uitleg geven over "zijn interpellatie" daarover, terwijl de man in het hele debat niet eens het woord heeft genomen.

Brussels Nieuws: verlies je dan nooit de moed om verder te doen?

Lootens: Ach, leuk is het natuurlijk niet, wanneer je ziet dat hard werk genegeerd wordt, en plat populisme beloond wordt. Maar ik, en samen met mij vele anderen binnen het Vlaams Belang, doe niet aan politiek om op een goed blaadje te staan bij journalisten, of om dagelijks op TV te kunnen komen. Dat laat ik over aan anderen. Ik doe in de eerste plaats aan politiek om de Brusselse Vlamingen een stem in het parlement te geven, om de belangen van die Brusselse Vlamingen en van alle

“ **Wij zijn de enige waakhond voor de rechten van de Brusselse Vlamingen.**

autochtone Brusselaars te verdedigen. Waar sommigen in het parlement getuigen van een fenomenale wereldvreemdheid, leggen wij de vinger op de Brusselse problemen.

Brussels Nieuws: Verklaar je nader....

Lootens: Het is allemaal goed en wel om in het parlement te debatteren over één of ander akkoord met de Republiek Botswana, maar ik lig eerder wakker van de onveiligheid in deze stad, van het gebrek aan betaalbare huisvesting, van de enorme mobiliteitsproblemen, of van het feit dat onze mensen in de Brusselse ziekenhuizen niet eens in het Nederlands kunnen worden geholpen. Hetzelfde geldt voor de VGC: in plaats van uren te palaveren of er op vrijdag al dan niet vegetarisch moet worden gegeten in onze scholen, zoek ik liever oplossingen voor het prangende probleem dat onze Vlaamse kinderen niet eens meer terecht kunnen in de Vlaamse school van hun keuze.

Brussels Nieuws: Daarover gesproken: is er wel een oplossing voor het plaatsgebrek in ons Nederlandstalig onderwijs?

Lootens: Natuurlijk is die er. Slechts een minderheid van de plaatsen in onze Vlaamse scholen wordt ingevuld door Nederlandstaligen. Met alle gevolgen van dien: onze Vlaamse kinderen vinden er geen plaats meer, door de tsunami aan anderstaligen daalt de kwaliteit van het onderwijs, door de arrogantie van heel wat allochtone ouders moeten onze eigen kinderen in onze eigen scholen verplicht halal eten, etc... . Geef Vlaamse kinderen een absolute voorrang in Nederlandstalige scholen, en al deze problemen worden in één klap opgelost. Daar is maar één iets voor nodig, en dat is politieke moed. Laat het echter net dat zijn, wat bij de traditionele partijen juist heel ver te zoeken is.

Brussels Nieuws: Regelmatig gaan er stemmen op om meertalig onderwijs in te voeren. Bent u daar ook voorstander van?

Lootens: Het Vlaams Belang is zeker niet gekant tegen het feit dat onze jongeren vreemde talen en liefst zo veel mogelijk

vreemde talen aanleren. Maar wij betwijfelen dat meertalig onderwijs daartoe de meest aangewezen methode is. Talen verwerven doe je niet zo maar, tussen de les aardrijkskunde en de les geschiedenis door, en ook het aanleren van talen is een vak op zich, niet iets dat een taalkundig ongeschoolde leerkracht er zo maar kan bijnemen.

Bovendien is ons onderwijs voor de vele anderstaligen die er terecht komen een instrument van integratie. Een doorgedreven en volgehouden onderdompeling in de Nederlandse taal is daarbij van essentieel belang.

Wij leggen dus bij voorkeur de nadruk op het aanleren van het Nederlands en de verwerving van andere talen vanuit onze eigen moedertaal

Brussels Nieuws : Men hoort vaak stellen dat Brussel niet langer een Vlaamse, zelfs geen tweetalige stad meer is maar een Franstalige stad. Klopt dat volgens u?

Lootens: Uw vraag vergt een genuanceerd antwoord. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is geografisch, historisch en ook economisch zeker een Vlaamse stad. Brussel vormt sociologisch en econo-

misch één geheel met Vlaanderen, waar het midden in ligt.

Op taalkundig gebied is Brussel echter al lang geen Nederlandstalige stad meer maar ik zou ook niet durven te beweren dat Brussel een Franstalige stad is. Het Frans is er hoogstens, onder de bevolking, een soort van “lingua franca”, de meest gehanteerde taal. Er worden onder de bewoners van Brussel wel meer dan 150 verschillende talen gesproken.

Maar deze vaststelling mag geen vrijgeleide zijn om de taalwetten met de voeten te treden, zoals dat vandaag de dag maar al te vaak gebeurt. De openbare dienstverlening, de administratie, dient in Brussel wel degelijk, naar keuze van de burger, in één van de twee officiële talen te gebeuren, en op dat gebied schiet de Brusselse overheid, in al haar geledingen, helaas schromelijk te kort.

Ik wijs, in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement, de verantwoordelijke Brusselse ministers zeer regelmatig op hun tekortkomingen maar ze zijn bijzonder hardleers. Ook de Vlaamse ministers. Alleen al daarom blijft er voor Vlaams Belang in deze stad een zeer belangrijke taak weggelegd. Wij zijn de enige waakhond voor de rechten van de Brusselse Vlamingen, en dat zullen we altijd blijven!

■ Openingszitting Brusselse gemeenteraad onttaardt in scheldpartij

De eerste Brusselse gemeenteraad van het nieuwe jaar onttaardt al meteen in een bedroevend schouwspel .

Mampaka-Kabila

Naar aanleiding van de Congolese presidentsverkiezingen stuurde iemand verschillende sms'en naar Brusselse Congolezen waarin stond dat de Brusselse schepen Mampaka de president van de Democratische Republiek Congo, Joseph Kabila, gefeliciteerd had met zijn herverkiezing. Schepen Mampaka wou zich met hand en tand tegen deze, naar eigen woorden discrediterende roddels verzetten en diende klacht in.

Vlaams Belang fractievoorzitter Frédéric Erens wilde daarop tijdens de gesloten zitting het Brusselse college ondervragen betreffende die gerechtelijke klacht die de Brusselse schepen van Sport en Internationale Solidariteit tegen een politieke tegenstander indiende.

Wanneer Mampaka met zoveel kracht zijn afkeer uitdrukt tegenover een verkozen staatshoofd brengt hij niet alleen zijn ambt maar ook heel de Stad Brussel onder de aandacht. Een diplomatiek in-

cident is dan ook niet uit te sluiten. Aangezien Brussel heel wat uitwisselingsprogramma's en financiële projecten in Congo heeft, wou Frédéric Erens weten of de Stad de lijn ging doortrekken en alle bestaande samenwerkingsverbanden met de Democratische Republiek Congo ging opschorten.

Schieten op de boodschapper

Schepen Mampaka antwoordde dat hij klacht indiende omdat hij (sic): *“met de dood bedreigd werd”*. Verder zei hij: *“De grimmige sfeer bij de Congolezen in Brussel naar aanleiding van de verkiezingen in Congo zijn levensbedreigend.”* Daarna ging de Brusselse schepen door het lint en werd fractievoorzitter Frédéric Erens uitgescholden en geïntimideerd. De Brusselse schepen stelde zelfs openlijk de legitimiteit van het democratisch verkozen gemeenteraadslid van Vlaams Belang in vraag.

Klaarblijkelijk is het zo dat:

- verkiezingen in een ander land meer heisa creëren en schade berokkenen in onze hoofdstad Brussel dan in het betrokken land;

- het “eigen volk eerst”-denken dat bij de allochtone verkozenen primeert tegenstrijdig is met de wil tot een degelijke en duurzame integratie in onze maatschappij;
- de democratische grondbeginselen van onze maatschappij openlijk in vraag gesteld worden: Kabila of Mampaka, wat is uiteindelijk het verschil?

Sereniteit en intelligentie

Aan de vooravond van historische gemeenteraadsverkiezingen roept Vlaams Belang alle Brusselse politieke actoren op tot meer sereniteit en intelligentie. Het politieke debat mag niet overheerst worden door externe elementen. Boven de ideologische hegemonie dient er zonder taboe en zonder schutkring een langetermijnvisie voor onze hoofdstad uitgewerkt te worden en dit ter vrijwaring van de democratie. Is democratie precies niet het

kostbaarste goed dat onze Westerse wereld verworven heeft?

Hilde Roosens
Ondervoorzitter
Vlaams Belang Brussel-19

Vlaams Belang luistert naar u!

U bent steeds welkom op de

zitdag van

Frédéric Erens

voorzitter

VB Brussel-19

iedere woensdag

van 10.00 tot 12.30 uur

Madouplein 8 - Brussel
2de verdieping (Metro Madou)

of op afspraak 02/219 34 67

De VRT moet in Brussel blijven

In juni neemt de VRT een beslissing over zijn toekomstige standplaats. Er bestaan verschillende scenario's: het huidige gebouw renoveren, een deel ervan behouden (zoals de vernieuwde nieuwsdienst) met nieuwbouw vlakbij of een heel nieuw gebouw optrekken op een andere locatie.

Een aantal Vlaamse steden zouden graag de VRT verwelkomen. Het is echter een bijzonder slecht idee om de VRT uit Brussel, hoofdstad van

Vlaanderen, te laten weggaan. De Vlaamse aanwezigheid en zichtbaarheid in Brussel kalven al te veel af en worden actief bestreden door de Franstaligen. Een verhuizing van de VRT zou een wel heel ongelukkig signaal geven. De Vlaamse zender hoort thuis in de hoofdstad en nergens anders.

Concreet pleiten we (gelet op de hoge renovatiekosten voor de huidige gebouwen) voor een nieuw VRT-gebouw op de bestaande site aan de Reyerslaan, op de Heizelvlakte of op een andere plek in Brussel.

Het Vlaams Belang roept alle Brusselaars en alle Vlamingen op om over de partijgrenzen heen met krachtige stem te laten klinken dat Brussel onze hoofdstad is en blijft en dat onze omroep in die hoofdstad gevestigd is en zal blijven!

Petitie "De VRT moet in Brussel blijven"

U kan zich ook voor het behoud van de VRT uitspreken op www.petitie of door onderstaande bon in te vullen en terug te sturen naar: Vlaams Belang Brussel-19, Madouplein 8/4, 1210 Brussel.

Naam:
Voornaam:
Geb.datum:
Adres:
.....

Handtekening

Naam:
Voornaam:
Geb.datum:
Adres:
.....

Handtekening

Naam:
Voornaam:
Geb.datum:
Adres:
.....

Handtekening

Naam:
Voornaam:
Geb.datum:
Adres:
.....

Handtekening

PETITIE

PETITIE

Gemeenteraadsverkiezingen 2012

Volgende lijsttrekkers voor de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2012 zijn reeds bekrachtigd door de partijraad van het Vlaams Belang

Anderlecht: Louis Bogemans

Jette: Dominiek Lootens-Stael

Brussel-stad: Frédéric Erens

St. -J.-Molenbeek: Joris Claessens

Evere: Hans-Peter Luyckx

 VLAAMS BELANG

De sociale volkspartij

In het volgend nummer van *Brussels Nieuws* kunt u kennis maken met nog meer kandidaten en lijsttrekkers.

Voor meer informatie kunt u steeds terecht bij het regiosecretariaat op het nummer 02 219 37 79

GRATIS BROCHURE

HOE OVERLEVEN IN EEN ISLAMITISCHE SAMENLEVING?

Een gewaarschuwd Brusselaar is er twee waard!

Als niet-moslim leven in een geïslamiseerde samenleving is niet zonder risico's. In een islamitische samenleving kan al te vrijelijk kritiek geven op de islam zeer gevaarlijk zijn. Hetzelfde geldt voor een te vrije omgang met het andere geslacht. Als niet-moslim ben je in theorie niet verplicht de voorschriften van de Ramadan na te leven, maar publiekelijk eten, drinken of roken tijdens deze periode zou je toch wel eens duur te staan kunnen komen. Ook qua kledij en levensstijl hou je best rekening met de islamitische voorschriften terzake. De door de islam voorgeschreven doodstraf voor afvallige moslims en de uitvoering van deze doodstraf tot op de dag van vandaag in verschillende moslimlanden toont aan dat het de islam menens is.

10 lessen

In de brochure 'Hoe overleven in een islamitische samenleving?' legt het Vlaams Belang middels '10 lessen' uit hoe je als niet-moslim kan overleven in een islamitische samenleving. Zijn deze richtlijnen ernstig bedoeld? Ja en nee. Enerzijds hopen wij vurig dat u deze 10 lessen niét zal naleven. Maar anderzijds zijn deze lessen wel gebaseerd op islami-

HOE OVERLEVEN IN EEN ISLAMITISCHE SAMENLEVING?'

tische voorschriften en wetgeving in moslimlanden zoals Saoedi-Arabië, Afghanistan, Iran, Pakistan, Soedan, Koeweit, en zelfs in zogenaamd 'gematigde' moslimlanden als Algerije, Egypte, Tunesië en Marokko. Onze 10 lessen zijn bedoeld als waarschuwing. Ze tonen aan hoe zwaar de impact van de islamisering op de vrijheid in onze samenleving kan zijn.

SMS naar 3111 (0,50 euro per sms)
(vermelding 'islam + uw naam en adres')

U kan de brochure 'Hoe overleven in een islamitische samenleving?'
GRATIS bestellen via 02/219 37 79
secretariaat.brussel19@vlaamsbelang.org - Madouplein 8/4 - 1210 Brussel

■ “Drie klassieke vakbonden verdedigen het belang van de werknemer niet meer”

Toen de drie klassieke vakbonden een tijd geleden weer eens probeerden het land plat te leggen met een staking hadden ze zeker in Vlaanderen met Brussel weinig succes. Heel begrijpelijk, zegt Rob Verreycken, die op 11 juli 2011 in het Vlaams Parlement samen met zo'n 15 Vlaamsnationalisten de 'Vlaamse Solidaire Vakbond' (VSV) oprichtte, want 'de klassieke vakbonden verdedigen het belang van de werknemer niet meer'. Wij legden hem enkele vragen voor.

Een nieuwe vakbond, wat is daarvoor de aanleiding?

'De drie zuilvakbonden ACV, ABVV en ACLVB hebben de oorlog verklaard aan het Vlaams Belang, door honderden van onze mensen uit te sluiten als lid. De Vakbondscel van het VB heeft die mensen geholpen, maar intussen kregen we de vraag: wat is het alternatief voor de belgicistische bonden? Tegelijk blijkt in de politiek dat het achter de schermen de drie vakbonden zijn die hun vele geld en invloed misbruiken om de politieke partijen in een belgicistische richting te dwingen die slecht is voor de mensen. Het

is tijd voor verandering.'

Hoe is die verstarde houding van de bonden te verklaren?

'In België geven ACV, ABVV en ACLVB traditioneel steun aan de zittende regering van de bevriende partijen CD&V-SP.a-VLD in ruil voor enorme voorrechten en massa's belastinggeld. Alleen al voor het uitbetalen van stempelgeld krijgen zij 200 miljoen euro belastinggeld! Het resultaat is dat de bonden niet meer het belang van de werknemers verdedigen, maar enkel hun eigen belang. Elke wijziging aan het rotte Belgische status-quo bedreigt hun voorrechten en hun geld.'

Veel kritiek dus op de vakbonden, maar is er dan wel plaats voor de terechte sociale verzuchtingen van de Vlaamse werknemers?

Rob: 'Wij zijn tegen de wanpraktijken van de grote bonden, maar niet tegen een

wrichting van onze markt door de import van Chinese dumpingproducten... Dat zijn de nieuwe uitdagingen waar een vakbond in het belang van de werknemers tegen moet opkomen.'

Is de VSV de vakbond 'van het Vlaams Belang', en hoe kunnen mensen meedoen?

'De VSV wordt gestart met de sympathie van Vlaams Belang, maar de VSV is méér dan 'de vakbond van het Vlaams Belang': we hopen een stevig netwerk op te bouwen van vrijwilligers en militanten, en je hoeft geen VB-lid te zijn om met ons mee te doen.'

De VSV is een vakbond in oprichting, en daarom worden nog geen leden geworven,

“ De VSV is méér dan 'de vakbond van het Vlaams Belang'. We hopen te gaan samenwerken met andere al bestaande kleine onafhankelijke bonden, en een netwerk op te bouwen van vrijwilligers en medewerkers om informatie en advies uit te wisselen.

Rob Verreycken.

vakbond an sich. De grote problemen van de Vlaamse werknemer vandaag zijn die waarover de grote bonden zwijgen: de massale immigratie via de mislukte EU-Schengenzone zonder binnengrenzen, de failliete euro die ervoor zorgt dat de noordelijke werknemers mogen betalen voor de failliete regeringen in het zuiden, de ont-

maar we zoeken wel sympathisanten: die kunnen zich melden door aan te sluiten bij de Facebookpagina van VSV, of door zich in te schrijven op onze rondzendlijst door een mail 'inschrijven' te sturen naar info@vlaamsevakbond.be.

Hartelijk dank voor dit gesprek!

De website van de VSV is te bereiken via <http://vlaamsnieuws.typepad.com/vsv/>

■ Nog meer straffeloosheid

De nieuwe Salduz-wet, die bepaalt dat de politie voortaan altijd een advocaat moet oproepen voor het eerste verhoor van een verdachte, leidt tot een ware rompslomp, overlast bij de parketten en straffeloosheid op straat. Nog méér straffeloosheid...

Zeggen dat dit land een uiterst laks veiligheids- en Justitiebeleid kent, is een open deur intrappen. Ook in het regeerakkoord van Di Rupo I blijft de straffeloosheid behouden. Effectieve straffen zijn eerder uitzondering dan regel en gevangenisstraffen tot drie jaar cel worden in de praktijk niet uitgezeten. Ook is er nog steeds geen daadwerkelijk jeugdsanctierecht en blijft ook het vrijlatingsbeleid, waarbij de wet-*Lejeune* bepaalt dat veroordeelden na één derde van hun straf kunnen worden vrijgelaten, ultralaks.

Catastrofe

Onlangs werd de Salduz-wet van kracht. Maandenlang werd deze wet in Kamer en Senaat besproken en het Vlaams Belang was de enige partij die ze consequent bestreden heeft. Niet geheel zonder reden, getuige de verschillende topverantwoor-

delijken uit het Openbaar Ministerie en de politiewereld die tijdens de hoorzittingen waarschuwden voor de nefaste gevolgen van deze wet. Onder meer ontslagnemend rechter Freddy Troch verklaarde dat hij zich grote zorgen maakte over de positie van de slachtoffers en de burgerlijke partijen. “Door deze wet dreigen zij nog meer te verzwakken tegenover de verdediging”, aldus Troch (*De Standaard*, 03.05.2011).

Verdachten overbeschermd

De invoering van de Salduz-wet werd al snel gevolgd door een omzendbrief van het Brussels parket, waaruit zwart op wit blijkt hoe nefast en absurd de gevolgen van de nieuwe wet wel niet zijn. Het Brussels parket kan de administratieve rompslomp en overlast niet meer aan, en heeft een lijst opgesteld van niet minder dan 51 misdrijven waarvoor verdachten niet langer gearresteerd worden. Ze worden enkel gevraagd om zich later vrijwillig aan te bieden voor een ondervraging...

Diefstallen met inbraak, autodiefstallen, bedreigingen, geweld tegen (politie)ambtenaren, drugsbezit... Het hoort allemaal thuis in het lijstje van zogenaamde ‘kleine’ misdrijven die niet meer leiden tot een ar-

Tientallen ernstige misdrijven zullen onbestraft blijven. |

restatie. De verdachten worden niet meer van hun vrijheid beroofd, zelfs niet als ze op heterdaad betrapt worden. Ze worden nog wel geïdentificeerd en moeten vingerafdrukken geven, maar daarna mogen ze doodleuk naar huis. Of zoals gerechtsjournalist José Maschelin het verwoordt: “Je moet in Brussel al haast een moord of een aanslag plegen om nog van je vrijheid beroofd te worden” (*Het Laatste Nieuws*, 04.01.12).

Dit is zodanig grotesk dat Brussel hierdoor meer dan ooit als magneet en draaischijf zal functioneren voor criminelen allerhande. Overall in Europa en daarbuiten klinkt nu het signaal dat tientallen ernstige misdrijven in de praktijk onbestraft zullen blijven, want zelfs niet meer gekoppeld aan een verhoor en een kort celverblijf.

Criminelen van allerlei slag kunnen hierdoor ongestoord hun werkzaamheden verderzetten, zelfs na betrapting op he-

terdaad. Bij het gros van de misdrijven valt nu zelfs het meest minimale verhoor weg. Dit zal leiden tot een totale ontmoediging bij de politiediensten en tot het wegvluchten van grote aantallen bekwame en gemotiveerde politiemensen uit Brussel. De hoofdstad en ruime omgeving worden hierdoor overgelaten aan de chaos.

“Elk parket is vrij in zijn doen en laten”, luidde de op zijn zachtst gezegd wereldvreemde reactie van Justitieminister Turtelboom. Parlementsleden Bart Laeremans en Bert Schoofs riepen Turtelboom ter verantwoording en eisten ondertussen dat de omzendbrief van het Brussels parket onmiddellijk zou worden ingetrokken. Dit land heeft nood aan een kordaat strafbeleid!

Louis Bogemans
Voorzitter Vlaams
Belang Anderlecht

Prijsvraag!

Weet u waar in Brussel dit grafmonument zich bevindt? Neem dan deel aan onze prijsvraag en bezorg ons uw inzending met bijgaande ant0woordstrook.

Uit de correcte antwoorden worden vijf winnaars geloot die elk een exemplaar van het boek **Welkom in Vakbondistan** door Rob Verreycken.

Welkom in Vakbondistan

Een onthullend boek over de vakbonden in België.

Met de stakingsgolf die de vakbonden momenteel ontketenen is dit een zeer actueel boek. Het brengt een doordringende analyse van de machtspolitiek en praktijken van de monopolievakbonden in dit land, die als een ware staat in de staat opereren en meer hun eigen belangen behartigen dan die van de werknemers die ze beweren te verdedigen.

Welkom in Vakbondistan is onmisbare lectuur voor wie de duistere achterkant van de syndicale politiek wil doorgronden.

BON BN 01/12

**VLAAMS
BELANG**

ANTWOORD PRIJSVRAAG:

JA, IK WIL

- uw gratis infopakket
- uw gratis proefabonnement voor drie maanden
- lid worden van het Vlaams Belang (€ 12,50)
- informatie over de Vlaams Belang Jongeren
- een lidmaatschap als student/scholier (€ 6,50)
- mij aansluiten bij het Brussels Seniorenforum

Naam:

Straat:

Nr.: Postcode:

Plaats:

Tel.:

Geb.datum:

E-post:

Vlaams Belang Brussel-19 - Madouplein 8 bus 4 - 1210 Brussel - Tel.: 02 219 34 67

Stortingen op rekeningnummer: 435-2024911-19
van Vlaams Belang Regio Brussel-19